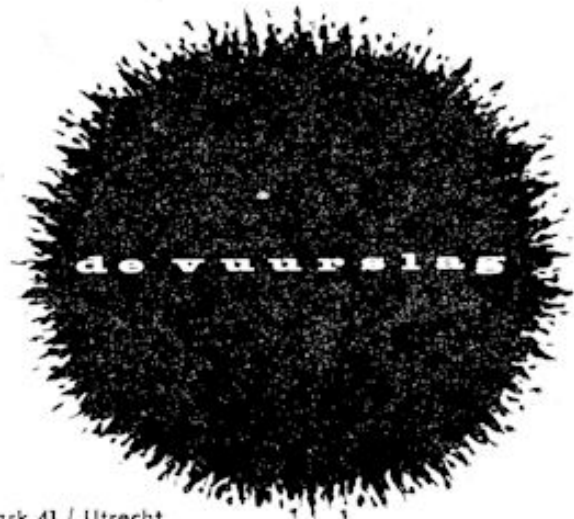

Uitgave van de
Vereniging HEMAVA voor
propaganda kinderbescherming

HELDING STICHTINGEN
MARTHA STICHTING
STICHTING VALKENHEIDE

Advertentie-tarieven in overleg met de administratie
Abonnementsprijs f 5,- per jaar
Administratie-adres: Bureau He MaVa
Joh. van Oldenbarneveltlaan 44, Amersfoort
Telefoon 3337 - Postrekening 4846

Redactrice: Mevrouw M. H. Graaff-Bresters / Wilhelminapark 41 / Utrecht

Nieuwjaarswensen in het Westerwald

Het had opgehouden met sneeuwen.
In vaders voetstappen klom Inge de berg op, achter zich hoorde zij de sneeuw kraken onder Heini's zware laarzen.
Boven haar hoofd fonkelden de sterren.
„Morgen nieuwjaar,” dacht zij, „nu lopen we nog in het oude, maar daar ginds achter de bossen, staat het nieuwe al te wachten. Morgen is het er!”
Zij moest even stilstaan; het pad ging steil omhoog en vader nam zulke grote stappen.
Zij keek om, beneden zag zij de verlichte kerkkramen, daar hadden zij geluisterd naar de oudejaarsavondpreek. De lichten doofden; nu ging de koster naar huis om ook met broodjes en warme worstjes oudejaarsavond te vieren. Toen zij weer doorliep, kwam Heini haar opzij.
„Met wie ga je morgen nieuwjaarswensen!” vroeg hij.
„Hij is bang dat ik met mijn vriendinnen afgesproken heb,” dacht zij, en daarom antwoordde zij vlug: „Met jou natuurlijk, net als altijd.”
Hij knikte tevreden.

Je zegt dat je een sigaar rechtop op een hoed kunt laten staan. Met veel hokus-pokus gedoe draaide je de hoed (een oude, hoor!) eerst om en om en je doet net of het je erg moeilijk valt dit kunststukje uit te voeren. Als het je tenslotte gelukt en de sigaar keurig rechtop blijft staan, zal iedereen je goochelkunst bewonderen, want men heeft niet kunnen zien dat je van tevoren een speld (als het een zwarte hoed is liefst ook een zwarte speld gebruiken) door de bol hebt gestoken, waaraan de sigaar houvast heeft.

Nelly Donker.

Op de top stond vader op hen te wachten. Zij sloegen nu het bospad in, waar de sneeuw minder hoog lag, tot zij de lichtjes van het dorpje, waar zij woonden, zagen fonkelen. Met haar ogen zocht Inge het verlichte raam van hun huisje, daarachter wachtte moeder met de kleine Beate op hun terugkeer. Toen zij rond de tafel zaten en vader van de preek verteld had — Heini was nog in de stal met de koe bezig — vroeg moeder: „Jullie gaan toch morgen nieuwjaarswensen?” Inge knikte. „De kinderen van school willen allemaal schieten. In het winkeltje van juffrouw Marth waren de klappertjes vanmiddag al uitverkocht, maar schieten — niks leuk! — een gedicht opzeggen is toch veel mooier!” Daar was moeder het mee eens en vader vond: „In de oorlog is er al genoeg geschoten. Al is het dan een oud gebruik veel heil en zegen te wensen en daarbij het oude jaar weg te schieten, ik hoor liever een echte nieuwjaarswens! Welke hebben jullie voor dit jaar uitgekozen?” „Die van vorig jaar kennen ze natuurlijk nog,” zei Heini, die nu ook binnen gekomen was, „moeder wil ons misschien wel een nieuwe leren.” „Neem anders de wens waarmee wij elk jaar rondgingen,” zei vader, en er twinkelde een ondeugend lichtje in zijn ogen.

*Wij wensen u een gezegend nieuwjaar;
Dat u gelukkig leven moogt met elkaar.
Wij wensen u bovendien een goedvoorzien dis
Met op ieders bord een gebakken vis,
Een kippetje en daarbij nog een glas wijn,
Wie zou er dan niet vrolijk zijn!*

Maar Inge trok haar neus op. „Jakkas, nee,” zei ze, „net of het alleen maar om het eten gaat!”

„Vader wil je maar een beetje plagen,” zei moeder. Zij stond op en ging de kamer uit. Even later kwam ze met een papiertje in haar hand terug. „Kijk eens wat ik gevonden heb,” zei ze, en ze las:

*„Goede morgen! Wij wensen u veel heil en zegen!
Voor beide God gedankt: voor zonneshijn en regen.
Gloria Victoria! Het oud' jaar ging weer voorbij
Een nieuw vangt aan, 't is als een schone lei.
Wat komt er op te staan? Geluk? Misschien verdriet?
't Ligt al in Godes' hand, wij mensen weten 't niet.
Wij nemen 't van Hem aan, van Hem zijn onze dagen,
Hij wijst ons wel de weg, wij gaan die zonder klagen.
Wij moeten verderop, want hier zij wij nu klaar.
Gloria Victoria! Een heel gelukkig jaar!”*

„Dat is een mooie!” riep Heini.

„En of!” zei Inge. „We gaan hem nu dadelijk leren, Heini!”

„Denk er vooral om dat je hem precies opzegt,” raadde vader.

„En er geen geld voor aanneemt,” zei moeder, „hoogstens een koekje of een appel.”

Dat beloofden ze, en toen ze op nieuwjaarsdag moe terugkwamen legde Inge tevreden zes appels en een zak vol noten op tafel.

„De mensen vonden het veel mooier dan dat gekke geschiet,” zei Heini, „en ze hebben allemaal gevraagd of we het volgend jaar terugkwamen!”

D. A. Cramer-Schaap.

Nieuwjaar

Vader, U zij toegewijd
't Jaar, dat nu begint
Waar Gij mij ook binnenleidt,
Waar 'k mij ook bevindt
'k Vraag niet, dat mij angst en pijn
Plagen nimmermeer
'k Vraag U om Uw kind te zijn
Nu en altijd weer

(Vrij naar gez. 299 - bundel N. H. kerk)